

Hikmetullah Yetkin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

6.2.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hikmetullah Yetkin (1988-)

1988 de Van da doğdu. İlk-orta-lise eğitimini Van da tamamladı. Yüzüncü yıl üniversitesinde şuan eğitim görmekte. İlk eseri: 2010 Yılında basıldı. Eserin adı: 'Sessiz gecelerde suskun çığlıklar.' Yaşama manüel bakan ve monoton yaşamayı hiç sevmeyen, eğitim, bilgi ve araştırmayı sevendir. Tek amacı bilgi paylaşmak, eğitime destek vermek... Belirli ulusal gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Ulusal kanallarda program ve projeler sundu. İlk projesi 'Kütüphane yürüyor' adlı projede koordinatörlük yaptı. Köşe yazarlığı yaptığı sırada şiirler de yayınlamaya başladı. Şiirlerde yeteneğini fark edince yazmaya başladı. İlk eserinde hayata bolca yer verdi. Hayatın menfaatler içinde olduğunu ve o menfaatlerde kukla olduğumuzu belirtti.

Eserleri:

Sessiz gecelerde suskun çığlıklar,Kısır topraklarda kök salmaktır
marifet,Zincir,Suskuntomancı

Anlaşılmaz varlık

Gece vakti korku varsa içinde
Tir tir titriyorsa bedenini,
Kimsesiz kalmışsan tek başına,
Bil ki seni seven,
Koruyan biri vardır.
Fakat seni anlamıyorsa kimse,
Sorun onlarda değil sendedir...

Hikmetullah Yetkin

Benim yolum.

Uyanmak bilmeyen yolculuktur,
Benim sevdam.
Söylemeden söyletir,
Benim rüyam.
Yol aldıkça kefen olur,
Bütün dertlerim.
Uykuya dalan rüyam...

Hikmetullah Yetkin

Çocukluğum Geçerken

Çocukluğumla yanmıştım
Elimde, beslenme çantası
Ve bir demet hayallerim...

Çocukluğumla gülmüştüm,
Karanlık Dünya ma...
Nedensiz,
Fiillerle büyümüştüm
Kor benliğime...
Çalışmak,
Aklımın ucuna gelmezdi...
Hayat kurtarıp, yeni nesiller büyütme...
O nesillerle yaşlılığa adım atmak...
Göz yaşı nedir bilmezdim!
Taki kalbimin yosunları yok oluncaya kadar...

Anlamıştım,
Ben olmadan yaşayanlarında olmayacaklarını...
Anlamıştım!
Helal lokmanın,
Helal Dünya ya ders vereceğini...
Ve
Geri de acı bir hüzün,
İleri de ise;
Ölüm Dünyasını beklemek!

Hikmetullah Yetkin

Dertlerin Deryası Mevla'm

Dert dergâhında kavrul be dost!
Dertlerinle dertlen,
Hayatınla yoksulluğu öğren...
Unutma kadehteki zehir i...
Ne malum bir gün o kadeh, son nefesin nehri...

Saygı görmeden üst üste dizilir yoksulluk...
Bükük dünyada bükük kollar sarılır,
Malum suçtan dergâhlar kapanır.
İlelebet günahım. İlelebet dergâhım.

Ne güzeldir benim imanım!
Kavuşturur bütün yeryüzünü,
Beddua etmeden çizilir figanım.
Bilmeden yok olur kadehimdeki zehir.

Sana olan kulluktur bedenim.
Sarhoştur yüreğim.
Sebep sizdir bütün dertlerim.
İlle de figanım. İlle de cellâdım...

Açılan eller bir dua...
Kâfirin sıkıntısına deva,
Allah ki dertlere deva,
Kalp mührünü isyanlara bağlama...

Resul kuludur muazzam.
Gök yer beladır dünyam.
Topraktır en büyüüm hazinem.
Sende bir gün el sürdür bana ya Mevla...

Dinden çıktık rüyalara,
Sevmeden sevdalandık maneviyata,
O aşk ki kavurtan sevaba,
Sen her yerdesin ey Mevla...

Yunus emre gibi olamayanlar,
İbliste dert bulanlar,
Kulun günahını alanlar,
Yeri ne cennettir ne de cehennem...

Yapılan yanlışlıklar sahilin çıkmaz uçurumunda...
Boynu bükük yetim duvarında...
Elini açan dergâha,
Ne günahdır ne de mekruh...

İslam'ı misvakı ile kavuranlar,
İslam'ı kalpteki zincire koyanlar,
Ateşte kavurmayı bilenler,
Ne güzel dindir ya Mevla...

Beni sana bağlayan kuran!

Sensiz eden şeytan,
Seni seven bu kullar,
Ya okuyan üstatlar, ya da melekler...

Ağaçlar kıvrım kıvrım ararken,
Mescitler cemaat beklerken,
Dünya ile batılaşırken,
Ne ölümdür bu gelen, ne de hayra bin dua...

Yetimin susamasıdır hayat!
Kerpiçtir göz rengi,
Lal dudaklı kalplerdir kavuşturan,
Beni de götür ya Kudüs ya Mevla...

Naylonlarla oluşan ellerim.
Dinlemez ki şu seferim.
Sana olan inancımdır neferim.
Dert etmezki bedenim.
Af eyle beni ya Mevla...

Zina cevher olmuş dünyevi...
Köreltmış tüm bedeni,
Kulun son bedeni,
Allah'tır seveni...

Bir annedir ıslah eder yavruyu,
Dertlerini dert eder günahı,
Acıyan yüreği,
Af eyle ya Mevla... Af eyle ya rahman...

Allaha olan aşkımdır bu satırlar,
Aslının aşkı değil bu kadeh!
Rabbimindir bu kudret.
İster beni yakar, isterde yıkar kılar.

Hikmetullah Yetkin

Dertli...

Yaşamak,
Zilfiri karanlığında mum ile dans etmek,
Gündüzün yok oluşu,
Dertli yer de dertsiz olman,
Bakışlarınla bir yuvayı yıkman,
Hiç durmadan isyankar olman,
Nerden nereye gittiğini bilmen,
Neler yaşayacaklarını tahmin etmen,
Atların iskametinde bir düz yolu bilmen,
Veya
Bir akşam üstünde,
Kırkinci yıl fon müziği dinlemen,
Kazma ile sebepsiz yere toprağı deşmen,
Ve
Hiç uğruna imanın ve dilinin,
Beyaz mücevhere sarılması...
Bunlar neden!
Bunlar niçin!
Bunlar isyan bayrakları mı?
Kolonları bina ile dans eden,
İçindeki el işlemleri,
Homojen şekilde gözünü kamaştıran,
Yerde,
Allah'a dua etmen,
Ne kadar muhazam,
Ne kadar ruh dinlendirici...
Bizler kimiz?
Neyiz?
Nerden geldik?
Neden isyan ederiz?
"Allahım ben günahkarım.
Bir o kadar da nankörüm.
Benim,
Gönlüm ile ruhumu bir tut.."
Demek yerine...
Neden bütün fiziksel
Ve
Anlamı olmayan bir et parçası için,
Mücadale ederiz?
Yine,
Zilfiri karanlıkta mum ile dans etmek,
Göz bebeklerindeki bekleyiş...
Anatominle çizilmiş desenin,
Sıkılma!
Susma!
Dinle beni!
Oooooooooooooo...
Yeter de deme...
Sen müslümansın!
Sen islamsın!
Sen Allah'ın kulusun!
Hiç dert etme.

Kağıt üzerindeki yazılan,
Kefen yazılarını...
Hiç aldanma!
Dost gibi görüneni...
Sen sensin!
Dünya ise;
Fani bir yavrudur....

Hikmetullah Yetkin

Ey gönül!

Ey gönül!

Nerden nereye gidersin?
Yaşayacakların,
Ne anlama geldiğini,
Öğrenmeden,
Nereye uçuyorsun gönül!
Sev ve az da olsa ses ver...
Durmak o kadar mı zor?
O kadar mı?
Çekinilmez.

Ey gönül!

Agorafobi olmak istemiyorum.
Sensiz ben bir idiotum.

Ey gönül!

Sensiz ne yaşamak
Ne de
Yaşlanmak ister bu can,
Bu hayal kırıklığı...
Dallarım,
Susamıştı yokluğuna...
Hayaller mekik çekiyordu,
Mahşer hütopyamda...
Sensiz ölmek istemiyordu,
Bu kefen,
Bu can...
Sadece sen vardın,
Anarşik kalbimde...
Sadece sensiz olmamaktı,
Bütün nedenlerim...
Sadece,
Sen ile hayallerimi kurmak istiyordu,
Bu gönül....

Ey gönül!

Toprakta kaybettiğim tüm yalnızlığımı,
Sana bahşetmek isterdim.
Seni sen olduğun için severdim.
Sen!
Bir gece vaktinde,
Yolunu kaybetmiş,
Bir kayık gibi düşünürdün.
Ben ise;
Kukla gibi seni süslerdim.

Ey gönül!

Gözlerin, gözlerimi tutuyordu,
Sen!
Gözlerini bırakmam için çırpınırdın,
Ben ise;
Kör olduğumun farkında olmadan
Toz pembe görmeyi tercih ederdim.

Ey gönül!

Nerden nereye gidersin!
Neleri neye mal edersin.

Ey gönül!

Bırak artık bensiz günleri...
Bırak yalnızlığı...
Bırak kaybettiğin günleri...

Ey gönül!

İstanbul kadar muhazam.
İskenderun kadar derin,
Kalbim kadar ferrah ol artık...

Ey gönül!

Hayat, seni sürmesin!
Sen hayatı pervane et
Arkandan...

Ey gönül!

Bütün dertlerini,
Bulunmayacak kadar uzak,
Bir kutuya bırak...
Sensiz kalsın bütün nefesin...

Ey gönül!

Sensiz olmaz derim
Bu hütopyada...
Nedensiz olmaz bu dertlerim...

Hikmetullah Yetkin

Ey VAN!

Gözlerin ferrah olsun?
Yüreğin irak olsun
Hiç arkana bakma...

.. Kayıp şehir...

Senden başkası yalan
Senden başkası nafile..
Sen büyüksün!
Sen dayanırsın
SeN VAN sın...

Hiç
Korkma
Bizler yanındayız....
Ey kayıp şehir..
VAN...

Hikmetullah Yetkin

Garipler Diyarı...

Dalgalanan yüreğimi
Durdura bilir misin sen!
Ya dağlarda uçan karakuşları,
Öldüre bilir misin sen!
Dur!
Dinle sahilin şırıltısını,
Sanki sahil konuşuyor.
Yoksa o da mı âşık?
Kim bilir ki sahilin âşık olduğunu,
Kim diyor ki!
Yüreklerin derinliklerini...
Kimse,
Sevgili kimse...
Sen mi kalbimi çaldın,
Yoksa ruhun mu?
Kimsin sen!
Sevgili,
Kimsin!
Bekle! Sadece bekle...
Beni bekleme...
Uçurumda kaybolan yıllarımı bekle...
Bekle ki,
Hesap versin!
Geçmişimi neden sensiz yaşattığımı...
Kalbin başkasına mı ait yoksa...
Bana mı?
Susma sevgili!
Konuş...
Bekli biraz uçuğum ama...
Seni sevmeyecek kadar kaçık değilim!
Bekliden biraz sarhoşum.
Söyle sevgili...
Sen mi sarhoş ettin beni
Yoksa...
O güzelliğinin mi?
Biliyorum şiirlerim kızacak bana,
Neden seni sevdim diye...
Belki de bıkaçaklar,
Bu kadar yazdığımı...
Of!
Bıktım artık.
Bu kalbimden,
Sen diyor başka demiyor...
Ne olursun sevgili,
Gel yeter artık.
Mezar taşına bakmaktan utanıyorum.
Biliyorum,
Mezar taşında gelmemi istemiyor...
Haydi sevgili...
Ordan kalk gel.
Beni sevdiğini söyle...
Bende yontulmamış,

Eski yunan şarkılarını mırıldanayım.
Sende mi biktin benden.
Söylesene...
Dayanamıyorum sevgili.
Dayanamıyorum yokluğuna...
Bıktım Allahım al canımı?
Kurtar beni bu kalpten,
Asrtık taşıyamıyorum.
Ağır geliyor...
Menfaat merkezi gibi olmuş.
Tüm caddeler...
Korkuyorum.
Benide birgün kapacaklar diye...
İnsanlar neden bu kadar tuaf!
Söylesene sevgili...
Sen değil midin?
"Aşıklar ölümsüzdür." diyen
Neden susuyorsun?
Konuşsana...
Sen beni yok ettin!
Şuan:
Üzerimde cami avlusunda,
Çalınan giysi...
Kalbimde de eski Fransız şiiri...
Ruhumda ise;
Beş para etmez,
Kokuşmuş vücudum.
Sakın ağlama sevgili...
Ağlarsan!
Dökersin kendini...
Ağlarsan!
Dağların eteklerindeki âşıklarda ağlar,
Yok olursun!
Ebedi Dünya da...
Sadece yok olursun!
Loş ışıklar altında,
Tek yürümek istemiyorum.
Sevgili...
Sensiz toprağıma adım atmak istemiyorum.
Van'ın herhangi bir semtinde,
Sensiz değil yaşamak,
Kalmak bile uçuk gelir...
Ne olursun sevgili gel...
Bıktım artık.
Benimde üzerime solmuş,
Ölüm toprağını atmalarını istiyorum.
Ne zaman geleceksin!
Söylesene sevgili...
Gelmezsen ben gelirim.
Haydi sevgili...
Seni bekliyorum.
Sevmek bu kadar mı zor.

Bu kadar mı trajedi..
Sevgili...

Hikmetullah Yetkin

Gidiyorum

Senin aşkın bir bekleyiş,
Hiç bitmeyen bir umut.
Hiç tadına doyamadığım,
Bir bitki örtüsü...
Hiç haz alamadığım nefesim.
Sen ile sensiz olduğum kadehim...
Seni sevmek!
Evet!
Seni sevmek!
Gözlerin gözlerime kıvılcım atan,
Ruhun için gidiyorum.
İşte,
Şuan gidiyorum.
Arkamda bıraktığım dertlerim.
Ve seni,
Hiç unutmamak için gidiyorum.
Senin,
Beni sevmeme kaidesiyle gidiyorum.
Sensiz yaşamamak için gidiyorum.
Platonik olsa bile gidiyorum.
Her ne kadar,
Benim için acı olsa bile gidiyorum.
Yeni bir dert değil ki unutayım.
Sayfalara sıkıştırıp atayım.
Ben seni unutamam,
İşte o maksatla gidiyorum.
Sen ise;
Bütün sevgini,
Dalgalara bırakıp gittin...

Sana geri dön demem imkansız,
Ama;
Gelmen için,
Durduramam gönlümü,
Seni anksiyetlerin ile baş başa bırakıp
Gidiyorum...
Seni delice severken,
Sen!
Sayfaların arkalarına saklanıyorsun?
Oysa seni değil sayfaların arkasına,
Kelimelerin içine bırakmıştım.
Sana son bir vatte bulunmadan gidiyorum.
Ben yokum.
Kaybetmeye çalıştığın,
Mazaik Dünyanda,
Bırakıp gidiyorum...

Hikmetullah Yetkin

Gördün

Ne bu halimi gördün!
Nede Leyla'yı...

İçmiştin bir yudum dergahı,
Bilmezdin ki yarı,
Bilemezdin ki
Şu aksa mescite ölümün olacağını,
Sen yüreğin ile baktın hayallere...

Şu garip tozlarla örtülmüş,
Dünya da zin alamadın.
Kalp çalıp huzura eriştin,
Şu manevi ahirete...

Hikmetullah Yetkin

Hatıra

Derdim oktur.
Yararı yoktur.
Seveni vardır.
Dinleyen yoktur.

Hikmetullah Yetkin

Huzur

Secde, bir kubbe bir hutbe,
Çeker içten bir besmele,
Ne gider gelir bir harbe,
Söylenecek tek söz Kâbe...

Hikmetullah Yetkin

Karanlık Yollar

Seni nedensiz mevsimlerden sakınırdım,
Bakmadan yaşardım yaşantıma,
Severdim mahzun i güzelliğini
Aslında ben nur bakışlarına aşık oldum.

Tepeden tırnağa seni düşünmek,
Sensiz hiç var olmamak,
Kıyıda kaybetmiş benliğini,
Mahsul bakan bakışlarını sevmek

Ölümsüz olan Barış Mançu müziklerimde
Seni aramak,
Sensiz bir kelimedede olsa kafamda tasarlamamak,
Aslında ben seni sen olduğun için severim.

Ellerini tutmak kadar uzak,
Seni senden koparmak kadar yakın,
Bir umut için can veren gönlün,
Bir nebze de olsa seni düşünmek için sevdim.

Boş vaatler peşinde koşan,
Monoton yaşayıp ta
Platonik sevmegi,
Hiç olmadan seni sevmek isterdim.

Ölüm safhasında
Tek kurşuna maruz kalan,
Hiçbir şansı olmadan,
Tek kelimeyle seni sevdiğimi söylemek isterdim.

Seni görünce tutulan dilim,
Seni görünce tutmazken elim,
Ve hiç uğruna
Deliler gibi sana sarılmak isterdim.

Monarşice düşünmek yerine,
Van da enkaz altında
Seni beklemek,
O enkazda son kelimeyi sana bırakmak isterdim.

Seni beni ne kadar sevdiğini söylemen için,
Değil bu şehri,
Değil bu Dünya yı,
Bu okyanusu bile severdim.

O ki bu görmez ve tutmaz ellerim,
O ki sana dönmek için ölümle savaşmam,
Hiçbir çelişki ve kuşku duymadan,
Seni hayal etmektir sevmek...

Mısralarda çıkan sözlerimi,
Mısralarda su da dağıtılan kâğıtlar,

Uçurun da sevdiđi için ölen,
Çocuk olmaya bile razıydım...

Sen başkalarının yanında
Cirit atarken,
Sen nedensiz yere beni terslerken,
Sen bensiz olmak için yok ederken,

Ben seni,
Dağda yanan ateş kadar,
Mevsimi belirsiz
Şehir gibi sevdim....

Hikmetullah Yetkin

Kaybettik Tüm Benliğimizi

Hep örnek aldık batılaşmayı.
Hep onların izinden gittik..
Bayramlarımızı unuttuk
Beyramlarını bayram edindik!

.....
Oysa ki o kadar
Güçlük çekiyorduk ki

.....
Benliğimiz olmadan
Benlik olarak gördüklerimizi,
Hiç umrumuzda değildi.
Örf adetlerimiz
Yontulmuş taş gibi her yöne şekil alırken ...
Onlar beynimize beynimize desenleri işliyorlardı..
Halbu ki
Onlar biliyorlardı
Kukla olduğumuzu
Aramızda istisnalar vardı
Ama;
Neye yarardı ki...
Bir kere onların
İzinden gitmeye başlamıştık.
Monoton hayatı yaşamamak için,
Yakıyorduk kendimizi...

.....
Hep melhem gibi
Yumuşak sayardık kendimizi.
Neden sorusu kafamızda monarşi kurarken,
Bizler, insan olmaktan kaçmıştık
Onların AYI n günlerini, günah çıkartmalarını,
Cennetten arsa almalarına inanmıştık.

.....
Hiç.
Ramazan, Kurban bayramlarını
Hatırlamıyorduk...

.....
Bizler...
Müslüman olduğumuzu sanan
Fakat:
Müslüman olamayan bir toplumdük.
Herkes kendi uykusunda yatar
Kendi uykusunda uyanmaya çalışır...

.....
.....
Kimse,
Uçan güvercinin yaşamını bilmez
Kavurtan ateşin
Vucudumuzda derin izler bırakacaklarını sanmazlardı...

Hikmetullah Yetkin

Kendine nasihat et

En büyük erdemini yaşamak olsun,
Şayet yaşamak!
Yokuşa sürükleyecekse seni
O halde...
Sen yoksun!
Kendinden başkasına ödün verme!
Hep kendin yürü...
Kendin haykır...
İlk ve son söz hakkını bekle!
Nasihat alma!
Nasihat veren ol.
Ol ki!
Herkes senin ağırlığını fark etsin!
Düşüncelerin,
Ne olursa olsun!
Ne yaparsan yap!
Kendin olmayı başar.
Bedenin, düşüncelerin...
Ecelin olacağını bil!
Bir an önce gözlerinin önündeki,
Perdeyi çekmeyi unutma...
O perdeyi çekmediğin sürece,
Kimseyi görmen imkânsız...
Hep aynı güzergâha yönelme!
Hedefini bil.
Yürüdüğün hedefi seç.
Herkesten önce kendinle arkadaş ol.
Sonra başkalarıyla...
Arkadaş olmayı öğren.
Hareketine dikkat et!
Nasıl bilinirsen,
Öyle tanınırın!
Mesafeni koru...
Sadece sen mesafeni koru...
Alınma duyularını unut!
O duyguları yok etmedikçe,
Başka duyguların ön planda olur.
Dilin ile imanını bir tut.
İnsanlığa haykırı pozisyonlar sergileme...
Yağan yağmur kadar saf,
Yapılan resimler kadar muazzam ol.
Dürüst yaşa ki dürüst ölesin!

Hikmetullah Yetkin

Mahpushane

Ömrüm dört duvar arasında,
Ömrüm, çıkmaz sokaklarda,
Çıkmaz yol beklemekte,
Hiç bitmeyen yılarımı saymakta...

Unutmak, terk etmek nafile...
Tespah bile fayda etmezken,
Demir yığınları arasında...
Kalemler kırık...

Dünya ile bağlantısı,
Bir kerede olsa yok olan,
Bir çıkmaz,
Nefes hanede...

Unutmak, yok olmak,
Hiç kimsenin umurunda olmamak...
Hiç yere...
Davana boyun eğmek!

Dostun için dost edindiğin,
Sigara dumanını...
Bitmek bilmeyen,
Nikotin tütünü...

Bir yandan da yandaşın olan,
Kâğıt parçaları...
Kalbindeki en büyük acı da,
Sevdiklerinin seni bir kuruşa satmaları...

Nedensiz şahıslar için,
Elini lekelendirmen,
Namusun kolay olduğunu
Sana enjekte etmeleri...

Tek kurşunla hayatını hiçe sayman,
Onların aşiret dünyasında cebeleşmeleri
Senini ise;
Demir parmaklar arasında ölülümü beklemen...

Ne kadar tuhaf yalnızlık,
Tepeden bakmadan,
Salların üzerine dizmeleri,
Sonra da kahve örtüyü atmaları...

Bana delice bakan sahil yok,
"Seni seviyorum." Diyen, sevenin yok.
Ailen yaşamın yok.
Sen yoksun oralarda...

Hasret, acı bir kavram,
Hasret çekmek!

Fani atmosferde derin bir uyku...
Beklemeden ettiğin secden...

Ak saçlarla
Ve buruşmuş yüzün seni sen ederken,
Sen, garip geminin gelmesini,
O gemide yer almaya çalışman...

Mahpushane de olta atmaya,
Her gün işkence,
Her gün acı,
Her gün dertlerle boğuşman...

Giderken arkanda binlerce tebessüm...
Giderken, kıyılardan nedensiz,
Giderken varoşlar mahallesinde,
Bir sebepsiz zifiri karanlıkta...

Patika yollardan ibaret,
Demir parmaklı levha,
Bomboş uğultusuz bir arazidir.
Mahpushane...

Mahpushane kapısında,
Seni durgun durgun anarken,
Sen, kim bilir hangi varoшта,
Kim bilir hangi derttesin!

Mahpushanede,
Nedeni belirsiz gelen mektuplar,
Kuşların haber saldığı,
Aşıklar nerde...

Damla damla akan çeşmesi...
Kirden, kandan, yosunlardan...
Görölmeyen,
Düz duvarları...

Ufak kızın,
Babasına kavuşmak için,
Hıçkıra hıçkıra
Ağlamasıdır,
Mahpushane...

Ne soran,
Ne de yarana merhem olacak,
İnsan bulunur.
Mahpushanede...

Bir gözyaşı...
Bir umut beklersin daima...
Beraatına kavuşmayı beklersin!

Ama nafile...

Ne giden geri gelir,
Ne de...
Dört duvar arasında maf olan,
Özgürlüğün...

15.12.2011

Hikmetullah Yetkin

Mücevher

Hayat iki büklüm bir hassa,
Aşk, bir tasa bir dert,
Günler ne toprak ne de kasa,
Yaşamak istersen,
Beyin ile aklın bir aksa...

Hikmetullah Yetkin

Ölüm Salı

Dünya malıyla övünme,
Hiç beklemeden gelir seferi,
Gömülürsün sallar altına,
Ne iyi derler ne de beteri...

Hikmetullah Yetkin

Rihtımdan sesler

Bırak gitsin sevdalı...
Hani aşktır seveni,
Hani mehtaptır göreni,
Bir Leyla'dır rüyanı,
Bırak gitsin sevdalı...

Bırak gitsin sevdalı...
Hittedir kalbini,
Unutulmayan aşkıyı,
Bitmeyen bir rüyayı,
Bırak gitsin sevdalı...

Bırak gitsin sevdalı...
Kalem tutmaz elini,
Sevda bilmez kalbini,
Tükenmeyen sıkıntını,
Bırak gitsin sevdalı...

Bırak gitsin sevdalı...
Sebepsizdir sigaram.
Loş ışıktır kara dünyam,
Hiç bitmez kadehim,
Yalnız ki bedenim,
Bırak gitsin sevdalı,
Unut gitsin sevdalı...

Hikmetullah Yetkin

Sen ki

Sen ki...
Sensin!
Sen ki...
Dağa, taşa kafa tutansın!
Sen ki...
Eşi tanınmayansın!
Sen ki...
Halimi soransın!
Sen ki...
Dünya için sabredensin!
Sen ki...
Mazlumun elinden tutansın!
Sen ki...
Sultan, padişahsın!
Sen ki...
Haini terbiye duvarına asansın!
Sen ki...
Kendinsin!
Sen ki...
Aş ıkları kavuşturansın!
Sen ki...
Mumun sönmesine müdahale edensin!
Sen ki...
Akan ırmak kadar berraksın!
Sen ki...
Mozart müziğiyle ağlayansın!
Sen ki...
Beni kendine âşık edensin!

Hikmetullah Yetkin

Sıkıcı

Sevmek, yosunlar kadar acı,
Aşıklar, onun kadar sıkıcı,
Dertler, ne yosun ne de kiracı,
Bekleriz bir umut bir sancı...

Hikmetullah Yetkin

Sitem ettim sana

Yaşadığım bütün emekler,
Birer birer bedduam olurken,
Sen ise; hayallerim oldun.
Unuttuğum tüm nedensiz dertlerimi...
Ve amansız seni ararken,
Baharın bahçesinde...
Sen de gül olup uçtun.
Neden bırakmak yerine,
Sevmeyi tercih etmedin!
Saatler saliseleri ararken,
Ben de gece kuşu gibi seni aradım.
Şokaklar korkulu gözlerle,
Ölümü beklerken,
Sen neden beklemedin!
Söylerimsin emsalsizlerin kraliçesi...
Neden bizlerde,
Aslı ile kerem gibi,
Leyla ile mecnun gibi olamıyoruz.
Neden!
Neden!
Der misin?
Diyemiyorsun değil mi?
Yine susmuş gözlerle bakıyorsun?
Bakmanı istemiyorum artık!
Bu platonik, yapmacık aşktan bıktım.
Şuan, sana yazdığım,
Yazıların anlamı olmadığını bile bile
Nedensiz yazıyorum.
Her seferinde,
Göz bebeklerimden dökülen yaşlardan bıktım.
Niye susuyorsun?
Konuş sevgili...
Nerdeysen çık artık!
Yetmedi mi verdiğin acı, keder, dert!
Yetmedi mi ha?
Allah'ım ya deli olayım ya da öleyim.
Artık bıktım bu çileden...
Aşkı taşıyacak kuvvetim kalmadı
Al canımı da kurtulayım.
Al canımı ki
Bu berbat çıkmaz sokaktan kurtulayım!
Dört duvar arasında sigara dumanını
Ve
Her seferinde kaybetme korkusunu
Çekmek istemiyorum.
Sana olan sitemim değil Allah'ım!
Sevip de kavuşamadığım.
Bir gün olsun koklayamadığım,
Papatya ile örülmüş,
Prensesedir sitemim...

Hikmetullah Yetkin

Sonsuz artı sonsuz...

Monotonlaşan dünya da yaşamaktır hayat!
Sevdiğinin başkasıyla evlenmesidir hayat!
Ölüm için tek namluya yakın olmaktır hayat!
Ailenin gözlerinin önünde erimesidir hayat!
Sevgi ve sadakati ayırmaktır hayat!
Doğduğunda ezan sesi
Öldüğünde kelime-i şahadet söylemektir hayat!

Hikmetullah Yetkin

Var ya...

Kelimelerin bittiği yerde seni sevmek var ya...
Unutmadan seni düşünmek var ya...
Hiç bitmeyen Dünyam da,
Sana bağlı olmak var ya...
Sadece seni seçmek!
Hayatımda hiç kimsenin olmadığı yerde,
Seni aramak var ya...
Sadece mevsimsiz Dünyamda,
"Sana aşığım." Demek. Var ya...
Unutulmayan rüyan olmak var ya...
İdam safhasında,
Senin adını sayıklamak var ya...

Hikmetullah Yetkin

Yok ki

İçimi döksem,
Nasıl dökebilirim ki...
Hayatımı söylesem,
Ne yaşamışım ki...
Kendimi söylesem,
Beceremem ki...
Kardeşliği söylesem,
Var olmayan kardeşliği mi?

Hikmetullah Yetkin